

XLVIII.

Betænkning

over

Forslag til Lov om Hærens Forsyning med de i Tilfælde af Mobilisering manglende Heste og Vogne.

(Afgivet af Folketingets Udvalg den 14. Marts 1913.)

Hærloven af 30. September 1909 i Forbindelse med de øvrige samtidig vedtagne Love om Ordningen af vort Forsvar forudsætter bl. a., at Hærens forskellige Afdelinger skal kunne mobiliseres i meget kort Tid, og da nu den af Hærloven følgende Omordning af Garnisonsforholdene i det væsentligste er gennemført, vil det være nødvendigt at tilvejebringe en Ordning, der sætter Krigsministeriet i Stand til med meget kort Varsel at samle de Heste, Hæren i Tilfælde af Krigsberedskab har Brug for, paa Mobiliseringsstederne. Skal dette imidlertid kunne opnaas, maa det i Forvejen være afgjort, hvilke Heste der skal møde, og ved hvilket Vaaben eller hvilken Institution de skal bruges. Den nuværende Ordning, hvorefter Hestene vel i Forvejen er udsete, men Afgørelsen af Spørgsmaalene om Brugbarhed i det hele taget og om de enkelte Dyrs særlige Anvendelse saavel som Fastsættelsen af Købesummen er henlagt til et Tidspunkt, der falder efter Indkaldelsen, er derfor ikke længere fyldestgørende. Den virker alt for langsomt. —

Naar Forslagets Hovedregler for Udpegning og Vurdering gennemføres og naar Hestene tages fra det Mobiliseringsstederne nærmest liggende Landomraade, vil det være muligt at samle de Heste, der haves Brug for, i Løbet af faa Timer.

Medens imidlertid den nuværende Ordning i høj Grad hviler paa de kommunale Raad, og Krigsministeriets Medvirkning først paakaldes, naar Hestene er kommet til Stede paa Mønstringsstederne, gaar Lovforslaget den modsatte Vej og lægger Ordningen næsten udelukkende i de militære Myndigheders Hænder, medens de kommunale Myndigheders Medvirkning indskrænkes til at yde den Bistand, der forlanges af de militære Myndigheder.

For at opnaa en Ordning af Forholdet, der virker tilstrækkelig hurtigt og sikkert, vil det dog ikke være nødvendigt i saa høj Grad som foreslaaet at fravige det Grundlag, som den bestaaende Ordning hviler paa. Naar det overlades de militære Myndigheder at afgøre, hvorvidt Hestene er brugbare, og hvortil de skal anvendes, samt at fastsætte Tid og Sted